

LOMI·LISTI

LETO VI.

LIST ZA DOBRO VOLJO IN SMEH / IZHAJA VSAKO SREDO

STEV. 7

Kdor ga lomi, vino lucka,
ta se pač naleze mucka!

EX KRALJ FARUK ...

... ima mačka, odkar so ga pognali z rodne grude. Nekoliko po starem se je mož počutil na pustni veselici, ko se je našemil v kralja in dobil za originalno masko prvo nagrado. Ko se je po prekro-kani noči zbudil, je bil maček še hujši in se je kralj komaj sprjaznil z dejstvom, da bo moral spet 365 dni čakati, da bo lahko eno noč kralj.

STRASNEGA MAČKA ...

... se je nalezel neki dnevnik, ko je zvedel, da je »Na-mi« v Ljubljani filmska reklama zelo všeč in da ne namerava dati v časopis oglasa za 200.000 dinarjev.

NA ČESKEM ...

... imajo že nekaj let mačka z dolgimi sivimi brki. Požre vse, kar se da požreti in odvleče vse, kar se da odvleči. Živalica je moškega spola in sliši na ime Jože.

MIAU-MIAU NA KOREJI

Iz zanesljivih virov smo zvedeli, da imajo na Koreji natančno na polovico razpolovljenega mačka: pol ga je na severni, pol na južni strani. Kadar ga denejo skupaj, se to imenuje — seja v Panmundžomu. Maček je tako več dni v mescu skupaj zato, da gre lahko spet narazen.

MAČKA V RINGU ...

... so dobili mariborski boksarji po prvenstveni liniji. Maček je kategoričen, to se pravi, da je doma skoraj v vseh kategorijah. Nastopa v rokavnicah in ne prinaša točk.

DINAMITNI MAČEK ...

... se vrača iz inozemstva. Na repu ima listek z napisom: Čonč. Kupljen je za devize in vzbuja precej zavisti nenogometnih panog. Najdeš ga na zelenem polju, kadar ga izgubiš.

MAČEK V ŽAKLJU ...

... je kulturnega značaja. Tiskan je s črno barvo na bel papir in vezan v knjigo. Rojen je s presledkom v dveh delih. Uživaš ga po kapljicah z leseno žlico.

BRAZILSKI MAČEK ...

... se je zatekel v kavarne, kjer točijo pravo črno kavo po 35 dinarjev. Ta maček ima mlade, ki so se vgnezdili že skoraj v vse gostinske obrate, ki nosijo napis kavarne. Najhuje vpliva, če je pri visoki ceni pomešan še z Divko.

NJUNA PEPELNICA

— Kdo bi si mislil, Alcide, da lahko dobiš od mešanice jugoslovanskega, grškega in turškega vina takegale mačka?!

USPAVANKE

Ponatisnjene iz »Združenih pesmaric vzhoda« — Pojo se vse po isti melodiji — Besedila prirejena za posamezne države

ZA CSR:

Nič ne jokaj, dete, spančjak, Kdo na glad bi mislil zdaj? Preden pa zaspíš, pomoli: Gottwald, vsaj en jajček daj!

ZA VZHODNO NEMCIJO:

Le zaspančjak, sinko dragi, je še daleč beli dan. Ko boš spančkal ti v vozičku, gremo na zahodno stran!

DANTE SE JE VRNIL

— Mojster, ali vas ne mika napisati nove »Božanske komedije«?

— Ni take sile, za sedanjno Italijo bi zadostovala — navadna komedija.

LOGIČNO ...

— Doktor Nikodem Nikoforovič, obtoženi ste sodelovanja pri umoru Maksima Gorkega.

— Nisem ga niti poznal. — Nič ne de, potem ste pa, kar priznajte, sodelovali kje drugje.

PRVOAPRILSKE PERSPEKTIVE

— Čudno je to, ko so pri železnici zviševali cene, je bilo to čez noč, kot bi mignil. Sedaj pa, ko jih je treba znižati, nam to obljublajo že pol leta ...

— ... in bo sploh kaj iz tega? Saj si bral, da jih bodo znižali 1. aprila ...

KORISTEN NASVET

— Tovariš urednik, jaz sem vam že pred mesecem dni predložil svoje pesmi. Zakaj jih nočete objaviti?!

— Povedal sem vam že, da so zanič!

— Toda — ali ni Prešeren rekel: »Pusti peti mojga slavca, kakor sem mu grlo vstvaril?«

— Seveda, toda pogoj je, da je — slavec!

PREPRIČEVANJE

— Oča, vstopite v kmetijsko zadrugo, ne bodite egoist!

— Zakaj pa?
— Ker je tako zapisano v knjigah in referatih.
— Seveda bom vstopil. Doslej nisem vedel, da lahko vstopim tudi zavoljo knjig. Jaz sem mislil, da je to vse zaradi kmetije

SODNI RAZGLAS

Pred dvema letoma sta se razšla krojaški mojster A. H. iz Maribora in gospa Davčna komisija. Sedaj je gospod soprog vložil tožbo za razvezo zakona, ki pa jo je gospa Davčna komisija odločno zavrnila z motivacijo, da je treba najprej poravnati vse račune. Ker s strani moškega in krojaškega spola ta pred-

ZA BOLGARIJO:

Sinko, glej rdečo zarjo, ta naj te zaziblje v san. Kmetom naj gorijo hiše, ki dosegli niso plan!

ZA MADŽARSKO:

Dete, zdaj pa le zaspančjak, da se malo boš spočil! Saj veš, jutri je parada, »Eljen Rakoszi« boš vpiil!

ZA ZSSR:

Dete, lezi, mirno spavaj, morda boš le uro, dve, saj lahko že danes, jutri vzame nas NKVD!

VSE OB SVOJEM CASU

— Kdaj pa boste pospravili ajdo z zadržane njeve?

— Kmalu, kmalu, prijatelj, najkasneje jeseni ali pa spomladi prihodnjega leta.

— Kaj pa stiskalnica za seno, ki že nekaj let preizkuša kvaliteto dežja? To boste spravili pod streho?

— Prav gotovo, toda vse ob svojem času, prijatelj! Stiskalnica je na vrsti leta 1955!

— Pa boste imeli za svoje zadržane tudi kakšno zabavo ali ples?

— Seveda, ta je pa na vrsti že — danes zvečer.

GOSPODARSKA POSVETOVALNICA

Trgovsko podjetje »Zguba« v Nevesekje. — V vašem obširnem dopisu tožite, da ne pridete in ne pridete iz izgube. — Mi pa pravimo: prav vam je! Kajti, če lahko druga trgovska podjetja delijo dobičke tako, da dvigajo cene in najdejo za to povsod izgovor v novem davku, novi akumulaciji, novih cenah, novi kvaliteti — tam, kjer je res in tam, kjer ni res (to zadnje je posebno važno!!!) — zakaj se tudi vi tako ne znajdete?!

Poslovodja trgovine »Hopsasa«. — Pišete nam, da vas grajajo, ker dajete belo moko predvsem svojim znanjem kar tako postrani, pod pultom. — Po našem mnenju pa imate popolnoma prav, kajti prav ti so vaši stalni kupci — še iz časov, ko je bila trgovina »pod pultom« mnogo bolj v modi!

IZ UREDNIŠKEGA KOŠA

R. J. Maribor. — Prejeli smo vaš dopis, v katerem nam sporočate, da je prišla neka tovarišica iz Sent Janža v gledališko garderobo po kostume za skromno igrice, pa jih tako dolgo ni dobila, dokler ni prinesla garderoberju Vinku košarico klobas — za nagrado, seveda! Pišete nam tudi, da ste sedaj zato v skrbeh za garderoberjevo zdravje. — Lahko ste brez skrbi, tovariš dopisnik, garderober Vinko se ne bo zastropil. Zagotavljam vas, da so bile klobase — popolnoma sveže.

Prejeli smo tudi dopis predsednika sindikalne podružnice neke kmetijske zadruge iz mariborske okolice. Dopisnik nas vljudno vprašuje, s kakšnimi sredstvi bi zvalil na sestanek čim več članov. — Za to imamo na razpolago več receptov. Objavili bomo le najenostavnejšega in najučinkovitejšega. Zapomnite si, tovariš predsednik: ko boste sklicali sestanek, ne pozabite napisati na oglasno desko, da bo druga točka dnevnega reda »Volitve novega predsednika«. — In videli boste, da uspeh ne bo izostal.

SEDAJ PA RAZUME!

Mali Bojči gleda svojo tetko, ki si pravkar neguje obraz, pa se veselo udari po čelu:

— Sedaj pa razumem, tetka, zakaj ti stric vedno pravi: »Moja draga ženki-ca!«

Tetka malo zardi, potem pa radovedno pogleda Bojčka:

— No, zakaj?
— Zato, ker se vedno mažeš z jajčkom po obrazu, jajčka so pa sedaj vendar zelo draga!

Spet ena iz Vatikana

— Pa pravijo, da nas ne ovirajo!

Če bi to bilo leta 1941....

Koroški časnik »Slovenski vestnik« je svoj čas poročal o Hermanu Metnitzu, da je sodeloval pri ostudnem zločinu na Komlju, kjer je podivjana skupina nacistov pobila več ranjenih partizanov in jih zmetala v ogenj. Sedaj omenjeni nacist toži uredništvo časnika — zaradi razžaljenja častil!

— Hände hoch! Kje pa je tista verdammte svinja, ki me žali?!

Povsod je lepo, doma najlepše

Trinajst vodilnih članov ameriške informbirovske komunistične stranke je izbralo raje zapor v ZDA kot izgon v ZSSR

— Tega pa ne razumem, saj bi se pri nas počutili kot doma!

DOMAČI ANEKDOTI

Kmet iz Črešnjevca je dobil bankovec iz Amerike, ga poddržal proti svetlobi, potem pa rekel ženi:

»Jej, jej, žena, kok so te ti ljudi kunšni, je šlo čez ta veliko morje, pa nič ni moakro.«

Naslednja številka „Potega lista“ izide v sredo 25. februarja 1953!

ENA FIGA

(Piše Ivan Zebliček)

Republiški družbeni plan pravi, da ostane ljudskim odborom in podjetjem presežek akumulacije nad stopnjo, ki je predpisana v republiškem družbenem planu. Nekatera naša podjetja so rekla:

»Naj živi centralizacija! Napnimo sile, da bomo lahko del presežka uporabili za svojo izpopolnitev, drugi del pa bo ljudski odbor uporabil za komunalno izgradnjo!«

Toda decentralizacija nikoli ne počiva! Podružnica Narodne banke je prejela okrožnico, zaradi katere bi se Pitagora ne le obrnil v grobu, temveč tudi zaplesal sambo. Ljudski odbor in podjetja so se obrnili na matematike, ki so zmajevali z glavo in enostavno razložili novi način računanja presežne akumulacije z naslednjim primerom:

»Oče da sinu sto dinarjev in mu reče: »Kupi mi 50 fig! 40 fig mi izroči, 10 pa jih obdrži zase. Če jih dobiš več, je razlika tvoja!«

Sin teče na trg in dobi za sto dinarjev 60 fig. Ko pride domov, mu oče reče: »Dobil si 60 fig. Če bi jih dobil 50, bi ti jih dal 10, torej eno petino. Torej jih tudi sedaj dobiš eno petino, to je 12!«

In tako je sin dobil namesto 10, le dve figi več. Od jeze je zagnal stran eno figo, tako da mu je ostala le še ena figa!

Mogoče bo prišla še ena okrožnica o izkoriščanju fig v stimulacijske namene...

RES BO, DA JE RES!

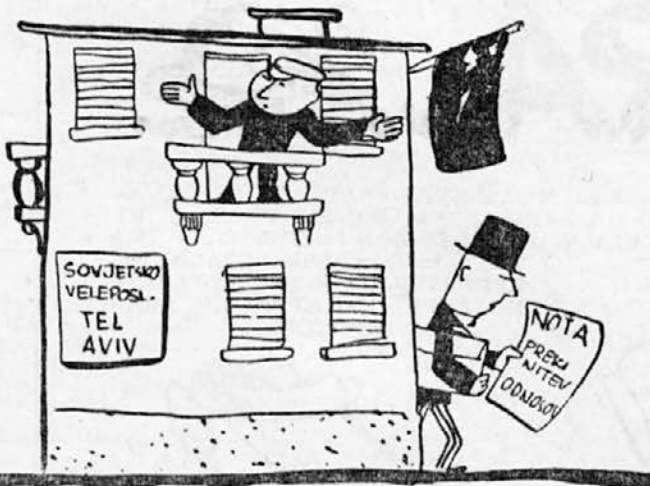
Neki advokat iz Ljubljane se je obrnil na naše uredništvo z grožnjo tiskovne tožbe, češ da smo njegovemu klientu očitali »razna nedovoljena dejanja, kot prodaja patenta, pri tožbe zaradi previsokih odmer davkov in kako se naj-uspešnejše obsedi!«

Ni res, da je prodaja patenta odnosno pritožba zaradi previsokih odmer davkov nedovoljeno dejanje. Res pa je obratno. Res je, da advokat sam priznava v pismu, da je njegov klient res obsedel. Torej je res, da ni res, da klient ni obsedel. Res je, da sta tudi ostali »nedovoljeni« dejanji resnični in zato je res, da nas bo advokat tožil, ker pišemo resnico.

Advokat pravi nadalje, da se je izkazalo, da v »tem primeru« ne gre za kaznivo dejanje. Nikoli nismo trdili, da so gornja (pa niti druga) dejanja kazniva dejanja.

V kratkem bomo odprli kratek kurz iz kazenskega prava, ki ga bo vodil študent drugega semestra prava. Nove vpisnike še sprejemamo.

???

— Pozor... pripravljena... zdaj!

Vulgarna balada v de(ficit) duru

(Minuli petek je izvrstni ljubljanski kvartet s prof. Trostom vred koncertiral v mali Kazinski dvorani, ki je bila skoraj prazna. Maribor pa je baje kulturno mesto in ima nad 75.000 prebivalcev.)

Glasba Mariboru res ni tuja razen, če se »komorna« ponuja. Saj so mnogi za kulturo vneti, samo naj ne pridejo — kvarteti. Ah vi SKUDI, KUDI! Kje so udi? za kvartete se nihče ne trudi. Kaj? Lepo ti poje violina? V tej Kazini se ne toči vina! Ferdo pa se za ušesom praska: »Grom vas včesni! Zalostna vam — maska!« Splet resnica — tu je vsem očita: Zal, da s te kulture ni profita!

POSLEDICA

»Pomislí, danes me je oklal moj pes čuvaj!«

»Pa je bil vedno tako miren. Ali si ga kaj razdražil?«

»Ne, še nikoli.«

»Si ga morda udaril?«

»Tudi ne!«

»Ti, kaj pa, če je čital v Ljubljanskem dnevniku oglas neke tovarne, da išče nočnega čuvaja s psom, za katerega je voljna izplačati dodatek v znesku 3000 dinarjev mesečno?«

IVAN ROB IN TOTI LIST

Devetega februarja je minilo deset let, odkar so italijanski okupatorji pri Ligojni nad Vrhniko ustrelili slovenskega partizana, pesnika, humorista in satirika Ivana Roba. Kot zvest sodelavec predvojnega »Totega lista« je priobčil na njegovih straneh dolgo vrsto satiričnih pesmi. Danes ponatiskujemo eno njegovih najbolj priljubljenih:

SIROTA MILAN

Gre po stezi čez polje zeleno
Milan Stojko, dete zapuščeno.
Kovček težek nese mi v desnici,
solze z levo briše si po lici;
Milo Milan Stojadinov joče,
milo toži, poln obupa stoče:

»O cvetice, srečne ve sestrice,
jasno vedno vam je lepo lice;
jad nobeden srca ne pretresa,
solza vam ne kane iz očesa.
A gorje mu, kdor z režima mora,
v parlamentu nima več prostora,
komur vlado v hladni grob dejali,
kogar kruha služiti so poslali!
Morete mi, rože, razodeti,
kaj ministri delamo na sveti?«

A cvetice cvetejo, dišijo,
eksministru ne odgovorijo.

Stopa dalje Milan po stezici,
stopa kakor po bodeči žici;
ptici vsaki žalost svojo toži,
ptici v grmu, ki veselo kroži:

»Kaj vam pravim, pevke moje mile,
kaj vesele bi pač ve ne bile!
Skrb vam nikdar srca ne pretresa,
solza vam ne kane iz očesa.
A gorje mu, kdor z režima mora,

v parlamentu nima več prostora,
komur vlado v rani grob dejali,
kogar kruha služiti so poslali!
Hočete li, ptice, razodeti,
kaj ministri hodimo po sveti?«

A veselo ptice žvrgolijo,
eksministru ne odgovorijo.

Ide Milan, pride do potoka,
pak na brvi zaihti, zajoka:
»Potok bistri, voda žuboreča,
bol neznana tebi je skeleča.
Kak lahko mi toš skakljaš po polji,
sonce, tema — vse ti je po volji!
A gorje, kdor z režima mora,
v parlamentu nima več prostora,
komur vlado v temni grob dejali,
kruha služiti pa siroto dali!
Potok bistri, veš li razodeti,
čemu eksministri smo na sveti?«

Sliši voda to ihtenje vroče,
čuti solze vase padajoče,
šumno po livadi potok teče,
Stojadinoviču potok reče:
»Daleč mene pot po sveti vodi,
dosti potok vidi, koder hodi.
To le ve ti, Milan, razodeti:
Prvi nisi — zadnji ne na sveti!«

TRI PODOBNE

DOBRA KUPČIJA

»Ti, imam kupca za par sto kilogramov krušne moke!«

»Po koliko?«

»Po 50 dinarjev kilogram!«

»Rad bi poznal tepca, ki jo bo tako preplačal!«

»Zakaj preplačal?! Enostavno jo bo presejal in potem prodal kot belo v Zagrebu po 140 dinarjev za kilogram!«

BOJNI POSVET

»Žena, nocoj sem dolgo premišljeval in sem sklenil takole:

Odslej naprej bomo kupovali samo po pol kilograma sladkorja, po pol kilograma soli, po 10 dkg riža...«

»Kaj te je pa prijelo? Kdo pa bo hodil vsak čas v trgovino?«

»Zakaj v trgovino? V trgovine! Kajti odslej naprej bomo kupovali v desetih trgovinah in ne več samo v eni!«

»Ampak, možek, zakaj vendar...«

»Zakaj? Pomisli vendar, koliko bele moke bomo lahko kupili potem, ko bomo v desetih trgovinah stalni odjemalci!«

TEŽAK PROBLEM

Trgovec: »Bele moke vam ne morem dati, ker sem jo dobil samo za svoje stranke!«

Kupec: »Hm, ali bi me lahko vzeli potem vsaj za podnajemnika?«

KONKRETIZIRANA LOGIKA

Logika je, vidite, dragi moji, krasna stvar! To vam je v življenju lahko prava opora, da ne rečem berglja. Večni zakon logike: »Če je A enak B, je tudi B enak A!« To, vam pravim, je zlata vredno!

Vem, da imate radi dejanske primere ali kot se slovensko lepo reče — konkretne fakte. Vzemimo primer iz trgovine, ki pa ni posamičen, ampak jih je cela vrsta.

Logično je: če je kvaliteta nekega blaga boljša, je višja tudi cena. Torej A je enak B! Če pa imate n. pr. v vaši trgovini konkretno višje cene za enako blago kot konkurenca — potem je samo stvar logike, da z logično prepričevalno metodo prepričate kupca: če je cena višja, mora biti nujno tudi kvaliteta boljša. Torej: B je enak A!

(Če bi pa kdo tega ne hotel verjeti — pošljite ga na tečaj tovariša Regrepa — naslov dobite iz prijaznosti v našem uredništvu — on ga bo prav gotovo prepričal...)

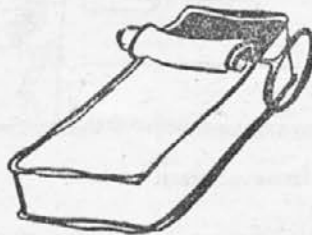
PRA...

ZNANOST SI JE OD NEKDAJ PRIZADEVALA ODKRITI PRASTVARI. NEDAVNO TEGA SO OB AFRISKI OBALI UJELI PRARIBO, KI JE POVSEM PODOBNA RIBAM, KI SO ZIVELE PRED STO IN STO TISOČ LETI. NAŠEMU STALNEMU REPORTERJU JE USPELO UJETI NA ČOPIČ NEKAJ TAKIH PRAREDKOSTI

... RESETO
(Hrani ga Olepševalno društvo v Mariboru pod milim nehom pri Treh ribačkih)

... RIBA
(Iz nje so izšle do danes skoraj že vse ribe)

... TRAKTORIST

... COPATA

... CEVELJ

... RIBIČ

... TRAMVAJ
(Zaradi pomanjkanja fotografskih posnetkov ljubljanskega tramvaja priobčujemo samo risbo)

...VEČERNA TOA-LETA NA ELITNIH PLESIH

... PUSCICA

... KOKOS

... SICA

Koturn

Z GRČAVIH DESK...

IGRALEC S PIPO

Kot lovka je sestavni del polipa, k igralcu temu je prirasla pipa. Če bo igral značaje ali tipe, težko se ločil bo od svoje pipe. Odkod ti pretresljivi, strastni utripi? Ne iz srcà! — porajajo se v pipi! Ojoj! Bolezen je zadelo pipo: prehlad ujela je in z njim še gripo! Če občutljiva pipica ni zdrava: odpade napovedana predstava!

»REZISERJEM«

Režija črkarska ni profesura!
Režija ni artistična dresura!
Režija? Srčno-umska je kultura!

»KOMIKOM«

Ej, komiki, ki vse življenje ste »afne guncali za galerijo«, ko prvič ste prišli na deske, dejali ste umetnosti: adijo!

IGRALEC S ŠARMOM

»Da svojo vlogo si igral šarmantno«, tako ti láska vedno kritika galantno. Res: s šarmom bi lahko odprl trgovino na drobno ali pa morda kar na debelo. Vendár občinstvo bi biló le bolj veselo, če videlo bi v tvoji igri — umetnino!

ODGOVORI NA KULTURNISKO VPRAŠANJE

Kulturnik: Zakaj Zveza mariborskih kulturnih delavcev zadnji čas ne dela?

A. — Ker je končno dobila primerne prostore, prej pa jih ni imela.

B. — Ker je finančno osigurana, prej pa ni bila.

C. — Ker je zdaj dovolj diskusije ceio na uličnih sestankih in ni potrebno, da bi jo kulturniki šele uvažali.

C. — Ker je po lanskem občnem zboru zadremala in se še ni predramila iz zimskega spanja.

Vseved: Netočno! Prenehala se je v muzej, kjer jo je tovariš ravnatelj naftaliniziral in položil v vitrine!

VEČ POGUMA!

V zadnji številki Večero-ve priloge »7 dni« so starši, katerih otroci v šoli slabo napredujejo, z zadovoljstvom segli po obširnem članku »Starši, več poguma!« Avtorica tega članka namreč čez celo stran vzpodbuja starše, naj iznašajo javno nepravilnosti iz šole, kajti za neuspehe njihovih otrok so vendar v prvi vrsti krivi vzgojitelji. Bojevita avtorica v vsakem stolpiču vzklika: »Starši, pogum, samo pogum!« Toda ko so bralec obrnili list, da bi ob koncu članka našli ime in priimek pogumne avtorice, so na svoje razočaranje našli pod člankom samo dve črki, namreč: H D

AKTUALNE KVALIFIKACIJE

Uredništvo nekega našega časopisa.

Urednik.

Strašno malo časa in še manj prostora v časopisu.

— Tovariš urednik, napisal sem kritiko o najnovjšem domačem filmu...

— Ze dobro; že dobro... me veseli... Kaj!? O filmu?!? Kritiko?!? Človek,

kako ste pa prišli sploh na misel, da pišete kritike in celo za domači film?! Ali imate sploh kvalifikacije za to?!

— Kakopak! Tudi meni so že odbili en scenarij, razen tega bo pa kritika lahko izhajala v nadaljevanjih celih štirinajst dni, tako je dolga...

Miško-Hafner:

KAM PELJE POT?

Se do nedavnega svaril si »mlade«:

Kam pelje pot?

Najmlajših naših braniš zdaj doklade — pa smo bot!

BRALCI IN BRALKE! S I R I T E »TOTI LIST«!

Če v vaši vasi ali trgu še ni naprodaj, predlagajte v prodajalni časopisov, trafiki ali v prodajalni kmetijske zadruge, naj naroče primerno število izvodov! Poštne stroške za naročilnico nosi uprava »TOTEGA«, ki hkrati beleži v svoje breme tudi neprodane izvode!

Če

se naročite na »VEČER«, dobite za 140 dinarjev mesečne naročnine vsak dan dnevnik, vsak petek kot prilogo družinski tednik »7 dni«, vsako sredo pa še »Toti list«!

Fičafajev Tunek

Mont Everest in kvaliteta

RESNIČNO-BRIDKA ZGODBA IZ DANAS-NJIH DNI IN V MNOGIH NAKLADAH, TODA BREZ PRAVEGA KONCA. KVALITETA ZAJAMČENA...

Bratje — kvaliteta, to vam je nekaj! Brez debate! Pa naj bo to pri čevljih, pri tekstilu, pri pasti za čevlje ali pa pri bonbonih! Glavno je kvaliteta!

V naši tovarni, na primer, delamo bonbone. Sladimo takorekoč sodržavljanom proti primerni ceni življenja, pot do uspehov, mladost in zasluženi pokoj. Skratka, pomagamo jim s sladkostmi v vseh življenjskih dobah in položajih!

Toda kvaliteta je, bratje, tudi pri bonbonih izredno važna! Drops, fouré, dragée, maie, fondant, karamel in kaj vem še — vse to zahteva kvaliteto. Se več kot kvaliteto: zahteva senzacijo — že zaradi konkurence in tako!

Zato smo skienili: izdelali bomo senzacionalno kvaliteto! Najboljše surovine, najskrbnejšo izdelavo, ekstra embalažo, super reklamo in — seveda — epohalno ime! Da, ime je važno. Takšno, da si ga vsakdo zapomni, takšno, ki postane pojem — in sicer takšen pojem, ki postane simbol kvalitete, seveda!

In smo izdelali! Nekaj še nevidnega in predvsem seveda še — neokušenega. Senzacija! Ime Mont Everest, ime kot zanalašč! Vsakemu ostane v ušesih, vsak si ga lahko zapomni in posebni sladokusci celo vedo: najvišji vrh na svetu, točno 8888 metrov nadmorske višine! Jasno: najboljše surovine, najskrbnejša izdelava, ekstra embalaža, super reklama — za bonbone seveda, ne pa za najvišjo goro sveta!

Da ste videli uspeh, bratci moji! Slager sezone! Finančno, komercialno, celo moralno! Zmagali smo na vsej črti, konkurenca je bledela od zavisti in njeni bonboni so imeli vsi okus po žolču. Jasno!

Tako smo zavladali na tržišču neomejeno, tako kot blagopokojni Džingis kan!

Pa se nam je zazdelo nekoč, da so dobre surovine za takšne bonbone le malo predrage. Nič hudega, smo rekli — vzamemo pač one druge, nekoliko slabše — saj se ne bo poznalo, razen tega pa ime, bratje, ime vleče: Mont Everest — 8888 metrov nadmorske višine in tako!

Drugič je bilo zopet nekaj sporov okrog norm. Ljudje so dejali, pri tako prima artiklu premalo zaslužijo, skratka, morali bi povišati ceno — kar se sicer da, vendar je z ozirom na one slabše surovine le nekoliko nerodno in priporočljivo — komercialno, namreč! Toda izdelavo bi lahko poenostavili, bogme! To se na kvaliteto ne bo poznalo ali pa vsaj toliko ne. In končno, zakaj pa imamo tako znano ime: Mont Everest, nadmorska višina itd.!

Potem smo nekoč skienili, da moramo štediti. Štediti na vsak način. Toda kje? Surovine, hm, to ne bo šlo, že tako smo ponovno vzeli slabše surovine. Tudi pri izdelavi smo šli na minimum. Hopla, kaj pa embalaža? Ha, te nihče ne je, niti je ne shranjuje! Samo za očesno pašo je — tipična malomeščanska usedlina!

Poenostavili in pocenili smo embalažo. Saj končno nas drži pokonci ime in ne embalaža!

Razen tega je podobno tudi s to reklamo! Reklama je morda potrebna tako dolgo, dokler izdelek še ni znan. Ko pa je znan, se dobro blago hvali samo in naš Mont Everest, bratci, je v vsakem atlasu in zemljepisni knjigi!

Samo ljudje — veste, ljudje so pa čudni. Da ne rečem naravnost brezvestni! Prav zares! Kar nenačdoma so nehali kupovati naš Mont Everest, trgovci so ga nehali naročevati, v naših skladiščih pa so se kopičile zaloge — kmalu jih je bilo za cel pravi Mont Everest — 8888 metrov nadmorske višine, samo da ne v Aziji, ampak v naših skladiščih! Nepojmljivo!

Potem pa je še prišel naš potnik, ki prodaja bonbone na veliko. Ta, bratci, ta ga je šele polomil! Kvaliteta, je dejal, je pod psom! Surovine so vedno slabše, izdelava primitivna, embalaža skopa, reklame sploh ni več! Kdo, k vragu, pa bo še kupoval takšne bonbone brez vsake kvalitete — je dejal!

Tedaj smo se pa mi zares razjezili! Kako, strela gromska, smo dejali, kaj pa ime?! Mont Everest, pa 8888 metrov nadmorske višine! Kaj, ime ni nič?! Smešno, smo dejali, takšno idioško lovljenje za nekakšno kvaliteto! Ime naj sladi državljanom življenje, ne pa kvaliteta! Smešno, zares!

Smešno, zares...

ČUDNA STVAR

Pravite: zakaj čudna stvar?

Toda, če preberete odločbo stanovanjskega urada neke naše metropole, boste tudi vi dejali: zares, čudna stvar! Preberite:

...Pritožbi pa tudi ni bilo ugoditi, saj imajo skladišča v lokalu, ki pa je veliko pomanjkanje istih v Ljubljani...

No, kaj sem dejal? — Toda poglejte: še bolj čudna kot je slovenščina v tej famozni odločbi, pa je zgodba okrog te odločbe.

O — boste razočarano vzkliknili — že zopet stanovanjska zgodba! Kako dolgočasno! In jaz se z vami popolnoma strinjam! Kajti — kaj je lahko bolj dolgočasno kot to, da izda stanovanjski urad 6. decembra 1952 nekemu odločbo, s katero mu je dodeljen lokal (na primer v Dalmatinovi ul. 13), že 4. januarja 1953 pa isti stanovanjski urad izstavi (kakšna nepojmljiva naglica!!!) novo odločbo, po kateri je treba tega istega srečnega dobitnika lokala prav iz tega lokala (v katerega se niti še vselil ni!) prisilno izseliti...

Res, strašansko dolgočasno, posebno še, ker je resnično!

USMILJENJE

Srečala sta se pred Tromostovjem v Ljubljani dva obrtna mojstra, pa sta začela pogovor:

»No, kako ti gre, Tine?«

»Vedno slabše, Tone! Pomisli, vajenca sem moral vzeti!«

»Ojej, ojej! Kako nam je hudo!«

Tine se je razburil:

»Kaj boš tarnal! Saj nimaš vajenca! Lahko tebi, ki imaš pomočnika!«

»Kakšnega pomočnika?! Saj si ga niti ne morem privoščiti! Pomisli samo: bolniška blagajna, otroške doklade...«

»Kaj lažeš, ko sem pa na lastne oči videl, da imaš pomočnika!«

»Tisti sploh ni pomočnik! Tistega sem vzel samo takole iz usmiljenja, veš, namesto tistega upokojenca, ki sem ga imel prej in je zahteval 30 dinarjev na uro, čeprav ni bil izučen. Tale pa je izučen, pa mu plačujem samo 25 dinarjev na uro in nič otroških doklad ter zavarovanj!«

»Ti, skomandiraj še meni takšnega!«

»Hm, to je pa že malo teže. Ti imaš obrt...«

»Saj jo imaš tudi ti!«

»Jok, brate, sem jo opustil. Veš, sedaj delam dopoldan kot pomočnik pri nekem mojstru, no, popoldne pa pomagam temule svojemu pomočniku iz usmiljenja...«

Svetlinh v viharu

Primeren čas

Prešeren: »Mojdunaj, Julija, v takšni konkurenci pa ni čudno, da ne prideva do veljave!«

PSI LAJAJO

Reski: Petušolčeva pismo

Oh, preljuba
moja Frida,
Ti si moja
Malquerida.
Tole pismo
zdaj ti pišem
(čakaj, da si
nos obrisem)
Jaz sem fanč,
da ni mu para,
vsaka punca
mene mara.
Le zakaj ni
Tebi zame,
kdaj zalubiš
se Ti vame?
Jaz sem čisto
že razgrel,
če me nočeš,
bom poet.
Takrat bom
le pesmi pisal,
srce Tvoje
bom narisal
in prebodel
ga s šivanko
kakor kakšno
staro planko.
To potem bo
moj simbol,
če ne spijem
prej lizol.
Če bi moral
smrti storiti,
me boš
morala ljubiti.
Kupi venec
z narcisom
in velikim
tem napisom:
Tu počiva
moj poet,
ki je hodil
zvezde štet.

PREZAPOSLENOST

— Petreček, kaj pa delaš,
da se ne prihajaš več igrat
z nami?
— Veš, nimam časa. Do-
poldne, ko mame ni doma,
kadim, popoldne pa mi je
vselej slabo.

KO BI BIL ŽIV!

Kmet se je vračal z vre-
čo koruznega zdroba proti
domu. Na poti ga je srečala
potujoča vedezevalka:
»Daj mi roko, da ti po-
vem srečo!«

»Kaj mi povej, kdaj bom
umrl?« ji je rekel kmet po
daljšem preudarku.

Vedezevalka si je ogle-
dala kmetovo dian in pre-
strasena vzkliznila:

»Umri boš takoj, ko boš
tretjic zaporedoma kihnil!«
Kmet je odšel dalje proti
domu in ni več razmišljal
o smrti. Ko je prišel do
pašnika, kjer so se pasle
njegove svinje, je moral
preskočiti plot. Pri tem pa
se je iz vreče na njegovih
ramenih tako zaprašilo, da
ga je posili kašeij. Koj na-
to je kihnil prvič, kmalu še
drugič. Ko je bil že blizu
svoje hiše, je nenadoma
kihnul še tretjič.

»Konec je z menoj!« je
zatarnal in legel na tla.
»Umri sem!«

Medtem, ko je ležal na
zemlji, so se približale svi-
nje, raztrgale vrečo in za-
čele žreti koruzni zdrob.
Kmet si ni upal odpreti oči.
Cez čas pa je le rahlo od-
pril veke in pogledal po
svinjah. Razjézil se je in se
ves obupan zadržal nanje:

»Le žrite, preklete svinje!
Ko bi bil še jaz živ, bi vam
že pokazal!«

POHORSKA

Nekega pohorskega kme-
ta je močno bolel zob. Ho-
dil je od zdravnika do
zdravnika, toda nihče mu
ni znal pomagati. Pa so
mu prijatelji svetovali:

— Fant, priverži na zad-
nji vagon brzovlaka de-
bela vrv in si jo ovij okoli
zoba. Ko bo vlak vozil
najhitreje, se z obema no-
gama upri ob podpornike
— in zob bo zunaj!

In res se je kmetič ravnal
po njihovem nasvetu. Ko pa
je zvečer prišel zopet v
krčmo, so ga prijatelji
vprašali:

— No, kako je bilo? Je
zob zunaj?

— Kje neki! Samo zad-
nja dva vagona sta se od-
trgala od vlaka.

LOGIKA NA KVADRAT

V Ozeljanu je kraška
burja slišala zelo poučna
razgovora med otroki:

— Janezek, kdaj ne smeš
obirati sadja?

— Kadar je sosedov pes
odvezan.

In med občinskimi mož-
mi:

— Tovariši, kdaj ne sme-
mo sklicati sestanka občinskega
odbora?

— V nedeljo dopoldan,
ko je tovariš predsednik
pri — maši!

RESK: Pustova Pesem

I.
Ples in vino,
krof, salame,
šeme, maske —
kup mesa.
Vse je vpilo:
Vrag te vzame,
pij in jej —
le to velja!

II.
Jaz sem plesal
in sem jedel,
skoraj spil bi
soda dva.
Vse denarce
bi zajedel,
če bi možnja
b'la brez dna.

III.
Vse sem maske
si ogledal
prav od glave
do srca.
Z roko sem jih
v gobce drezal,
saj falot sem —
to se zna.

IV.
Ko na plesu
so zavpili:
Kdo najlepšo
masko ima?
So koj mene
izvolili:
To je teslo —
pust za dva.

V.
So dekleta
me obdala,
jokala se
iz srca.
,Če bil moj bi'
— so dejala —
,Imela prav'ga
bi moža'

VI.
Bil ves nor sem
od priznanja,
bil sem žejen
vseh žena.
Zdaj mi stara
sreh preganja:
Pust si vedno —
to velja!

MA-NA

(Brez zamere, prosim!)

Publika na desni strani: »Jej, jej, da bi le nekaj te
mane od Na-me padlo tudi nam!«

Velika neprijetnost

— Ej, ej, čisto lepo darilce, ampak s pokončnimi
črtami bi mi bolj pristojalo!

BRALCI IN BRALKE! Naročite se na »TOTI LIST«

— najcenejši tednik za dobro voljo in smeh! Letna naročnina 300,
polletna 150, četrletna 75 dinarjev! Naročila sprejema uprava v Ma-
riboru, Kopalniška ulica 2, proti vplačilu vsaj četrletne naročnine
vnaprej na tekoči račun pri NB 6401-T-169!

ERSTKA MELI

Srečala sta se dva de-
lavca Lesno-industrijskega
podjetja v Kranju. Pa se
je med njima razvil tale
pogovor:

— Jože, ali je res, da bo
danes popoldne seja delav-
skega sveta?

— Da, ob štirih.

— Je res tudi to, da bo-
mo izvolili novega direk-
torja?

— Hm, res je že, res.
Vendar se bojim, da to ne
bo tako enostavno.

— Kako to?

— Ko pa nam kranjski
občinski odbor še ni spo-
ročil, koga moramo izvo-
liti!

OD VISNJE GORE TJA DO KOLPE

ZRTEV POKLICA

— Tovarišica poštarica,
ali si že brala v časopisu
članek, v katerem piše, da
pri vas v Dobovi prepočasi
in neravno dostavljate po-
što?

— Ne, msem ga še braja,
kajti pismonoša mi še ni
dostavil časopisa

SVEČANA OBLETNICA

Pot me je zanesla tudi v
Brestanico, kjer sem našel
vse vaščane v prazničnem
razpoloženju.

— Hej, kakšen praznik
pa obhajate? — sem po-
vprašal nekoga.

— Ej, veliko obletnico
obhajamo. Prav danes je
minilo leto dni, odkar je
naš predsednik zadnjič
uradovl na občini. Ker
pa je potem odpravil urad-
ne ure in opravlja sedaj
občinske posle kjer pač
prilika nanese, najraje pa
nikjer, smo sklenili, da bo-
mo to pomembno obletni-
co vsako leto svečano pro-
slavili!

APTUJA IN OKROG

NAJNOVEJŠA POROČILA Z BOJIŠČ

Najnovejša vojna poro-
čila iz Koreje še zdaleč ne
vsebujejo novic o tako
krvavih borbah, kot sta jo
imela januarja letos v KDZ
Sobetinci oba junaka Maks
in Ivo. Z združenim »Uni-
mogom« motorizirani njuni
edinič je sicer uspelo ugra-
biti sovražnika v obliki tri
stokilskega prašiča, ki pa
se nato kljub pomoči ino-
zemskega prostovoljca Jo-
vota ni dal kar tako eno-
stavno likvidirati. Vsem
atakam hrabrih borcev s
selkrami, noži in podobnim
se je sovražnik hrabro upi-
ral, dokler ni po dvajset-
minutni borbi vendarle pod-
legel. Škoda, prizadejana
sovražniku, je bila tako
velika, da njegova koža
sploh ni bila več uporabna.

ZA VSAK SLUČAJ

»Ali se doslej še noben obiskovalec 'Branibora' ni pritožil nad tem, da prodajate turško kavo po 50 dinarjev?!«

»Seveda so se že! Zato pa jim tudi postrežemo z Divko, tako ne morejo trditi, da so plačali za turško kavo 5 kovačev!«

RAZUMLJIVO

»Ti, tale, ki je dekoriral hodnik za inženirski ples v Celju, pa je moral dobro zaslužiti!«

»Po čem to sodiš?«

»Hm, vse kaže, da je pod roko prodal vse obleke svojih modelov!«

MIMO KOREJE

— Pozdravljen, Cefizelj! Ali veš, kaj je novega? Tvoj prijatelj Janez Radovednik potuje na Japonsko in se bo peljal tudi mimo Koreje. Mu nič ne zavidaj?

— Ne, niti najmanj, kajti jaz se vozim vsak dan s kolesom mimo Koreje. Na Trgu mučencev je namreč takšen kup ruševin, nesnage in odpadkov, da človek pri najboljši volji ne more uganiti, kdo ga je osvobodil: ali južni ali severni Korejci!

ENA OD SLONA

Emona zaprta, nov bar je odprt; tam mesečno plačo čakala bo smrt. Vstopnina za Tebe, za ljubo ženo, buteljka — in plače nikjer več ne bo...

Kraška burja**TO JE DOBRO...**

— Veš, Stefan, zadnjič sem v združnih prodajalnah v Sebeljah in Stopniku samovoljno dvignil cene.

— E, to je dobro.

— Ne, ni dobro, bratec. To je slabo, kajti revizijska komisija je prišla na sled in me kaznovala.

— E, to je pa slabo.

— Pa ni! To je dobro, saj je namesto mene plačala kazen iz svojih fondov kar zadruga.

BOJAZEN

— Ti, zakaj pa je župnik iz okolice Gola prepovedal svojim vernikom ogled Silvaninih nog v italijanskem filmu »Grenki riž«?

— I, ker se je bal, da v nasprotnem primeru še sam ne bi dobil vstopnice.

**ZGODOVINSKO
ODKRITJE**

— Ti, kaj praviš, kje je dobil Prešeren idejo za svoj sonet: »Hrast, ki vihar na tla ga zimski trešne...«?

— Ne vem...

— Pri nas v Slovenski Bistrici!

— ???

— Nikar tako ne zijaj! Ali se spomniš tistega hrasta, ki je padel na streho bajte ob cesti v Zg. Bistrico?

— E, to pa ne držil! Če bi namreč padel na bajto v Prešernovih časih, bi menda merodajni že načeli vprašanje popravila strehe na bajti. Tako pa je stvar še preuranjena, da bi se kdo že bavil z njo!

IZGUBLJENO

Izgubil se je predsednik neke sindikalne podružnice iz Radenc. Poštenega najditelja prosimo, naj ga proti nagradi vrne na rednem letnem občnem zboru omenjene sindikalne podružnice.

**POROČILO HIDRO-
METEOROLOŠKE SLUŽBE**

Medtem ko je na Nizozemskem in na obalah Anglije neurje povzročilo vrsto grozljivih poplav, proti naši Murski Soboti še hujša katastrofa. Bojimo se namreč, da bo strašna suša uničila vso rast in vse življenje v prelepem mestu. Stanje je bilo najbolj kritično v času od pustne nedelje do pustnega torka, ko je cena vinu poskočila na 200 dinarjev in je zato občinski odbor racionaliziral vso pitno vodo. Iz poročil Radia Ljubljana povzemamo, da so merodajni organi že evakuirali najbolj ogrožene plasti prebivalstva — v Slovenske gorice.

UTILE CUM DULCE

Naj bo že kakor koli, toda Trbovelčani v Farčnikovi koloniji so iznajdljivi in praktični ljudje! Zadnjič so šli in postavili mlekarino kar v vežo zadržne gostilne. Gospodinje so soglasno izjavile, da je bila to zanje najpomembnejša pridobitev v 20. stoletju, saj so se moške — prvič v zgodovini človeštva — kar prostovoljno ponujali, da bodo hodili — po mleko!

STARA KU TURA

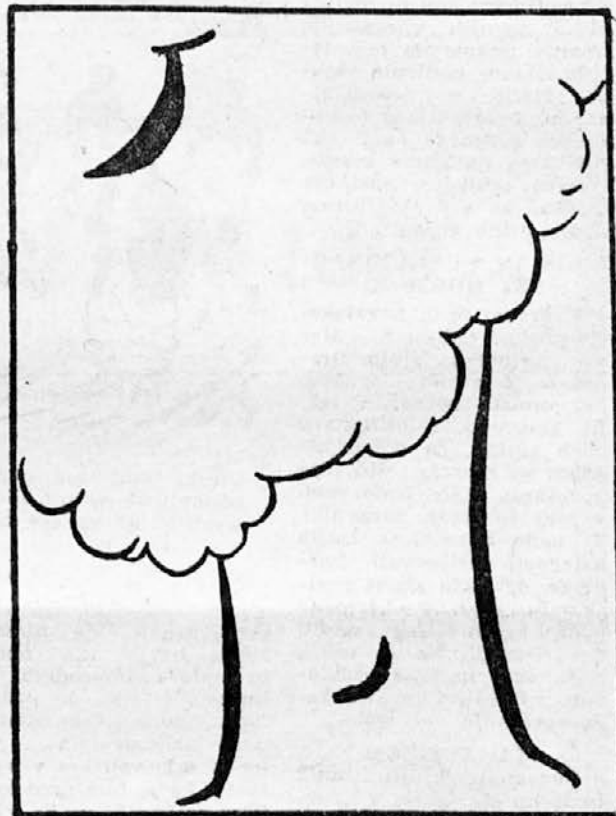
— Atek, ali so stari Rimljani že poznali bombe?

— Kje neki! Toda kako se ti le more poroditi takšno vprašanje?!

— Veš, slišal sem, da so Italijani v Gorici vrgli na slovensko šolo bombo, pa sem mislil, da imajo tudi to iz svoje dvatisočletne kulture...

UGANITE!

Kaj predstavlja tale slika, ki smo jo našli v albumu nekega podjetja?

Kaj pa tile ostanki papirja, ki jih je izgubil neznanec z denarnico vred?

Trem bralkam ali bralcem, ki bodo pravilno rešili obe uganki, bo uredništvo »Totega lista« podelilo po 1000 dinarjev nagrade. Rešitve sprejemamo do vključno 24. februarja 1953.

**ŽELITE IMETI UREJENO STANOVANJE,
POSLOVNE PROSTORE, JAVNE LOKALE**

OBRNITE SE NA NAŠE PODJETJE, KI IZDELUJE IN POLAGA: PARKETNE ORNAMENTNE PLOŠČE Z BORDURAMI PO IZBIRI — PARKET VSEH VRST IN DIMENZIJ * PO NAROČILU POLAGA KSILOLITNA TLA V ZAŽELENIH IN IZBRANIH BARVAH; V VELIKI IZBIRI NUDI SPALNICE, STAVBENO POHISTVO, ZLOŽLJIVE VRTNE STOLE IN VSAKOVRSNE ZABOJE

PREPRIČAJTE SE, NE BOSTE RAZOČARANI!

LESNO INDUSTRIJSKO PODJETJE LJUBLJANA

LJUBLJANA, PARMOVA UL. 37 * TEL. 20-192, 21-565

**SPORED KINEMATOGRAFOV
V KRANJU DO 22. FEBRUARJA 1953**

KINO STORZIC: »V Monte Carlo«; v nedeljo matineja ob 8.30 »Nebo brez jastrebov«, ob 10. uri »V Monte Carlo«, ob 13.20 »Tisoč in ena noč«, zvečer ob 21. uri »Nebo brez jastrebov«. KINO ZADRUŽNIK: »Tisoč in ena noč«. KINO SVOBODA: »Nebo brez jastrebov«; nedeljska matineja in v soboto zvečer »V Monte Carlo«.

ŠPORTNIK KLJUŠE

PUSTNI TOREK ALI SREDA?

Bivši nogometaši in bodoči trenerji imajo v Ljubljani tečaj, na katerem jim predavajo tudi o vzgojni vlogi nogometa in o profesionalizmu. V debati so vsi v pozitivnem smislu soglasni o gornjih vprašanjih. Čeprav imamo na tem tečaju člane različnih klubov, živijo vsi v lepem soglasju. Upam, da ni to posledica pustnega časa, ko namikamo na obraz maske, temveč posledica pustnega mačka, ko vsi obžalujemo naše pustne grehe.

BOKS IN FUNKCIONARSKI HORMONI

V prvem kolu hrvatsko-slovenske boksarske lige sta mariborska kluba Branik in Železničar izgubila, ker nimata boksarjev težjih kategorij. Funkcionarji obeh klubov že dolgo nikakor ne morejo rešiti tega vprašanja. Zato bodo zvezi v roke to stvar zdravniki. Ti bodo boksarjem lažjih kategorij vbrizgavali hormone, da bodo zrastle v višino in širino. Te hormone bodo prostovoljno nudili funkcionarji. Na ta način bodo vsaj pasivno sodelovali pri rešitvi tega težkega vprašanja.

MAGNETIZEM

Nogometna kluba Branik in Krim sta igrala v nedeljo prijateljsko tekmo, ki se je končala z zmago Branika 2:1. Obe moštvi sta množično zastreljali več golov. Pravilno je dejal trener Branika Dragičević, da naši nogometaši ne znajo streljati na gol. Morda bi se dalo na kak način namagnetiti žogo in gole. Dobro, da je bil tega kriv zasnežen teren.

DO SEM — NE DALJE!

Kegljača Kobala, ki je prinesel Braniku zmago proti Gregorčiču z Jesenic, so »po nogometaško« odnesli navijači s kegljišča. Upajmo, da se ne bodo kegljači navzeli tudi drugih nogometaških navad, kajti keglji in kegljaške krogle so le precej trde narave.

NON MULTA, SED MULTUM

Na smučarskih tekmah v Sestrieru smo v množičnem oziru zmagali, ker je naše barve zastopalo 18 tekmovalcev. Kvalitetno pa smo izgubili, ker smo se tepli z repom tabele. Non multa, sed multum — so pravili že Rimljani, ki niso imeli smučarskih izkušenj. Mi pa, ki imamo smučarske izkušnje, pravimo enkrat, da smo prišli prepozno na

Z dežja pod kap

Italijanski sodnik Scorzen je na mednarodnem mladinskem nogometnem turnirju v Viareggio zaradi »težkega terena« razveljavil tekmo Partizan — Bologna, ki so jo Jugoslovani odločili v svojo korist z rezultatom 3:2. Prireditelji so Scorzenijevo odločitev potrdili, njega pa za čas turnirja diskvalificirali. V ponovljeni tekmi je Partizan zmagal z rezultatom 4:1.

Visoki italijanski nogometni funkcionar takoj po ponovljeni tekmi: »Scorzen, zdaj bomo pa vas diskvalificirali za vse življenje!«

start, drugič, da nimamo žižne, tretjič, da imamo premalo mednarodnih izkušenj, četrtič, da pravijo mednarodni strokovnjaki o naših tekmovalcih... Da ne bi zajadrili kot v nogometu, ko je bilo pred kratkim več nogometnih tekem z jugoslovanskimi klubi v inozemstvu kot doma, predlagamo zmernost, ker bomo sicer morali dati našim tekmovalcem vizum za obisk Jugoslavije.

KDO JE KRIV?

Ne samo moška, temveč tudi ženska slovenska atletika nazaduje. Tega je kriva ljubezen. In sicer ljubezen trenerjev do zvezdnikov in neljubezen do nezvezdnikov. Opazoval sem lahkoletski miting, na katerem je trenerka — telovadna učiteljica — nosila svoji zvezdi — dijakinji šprinterica (takrat ni bil pust!), da bi ji tako prihranila kalorije. In res, zvezda je dosegla rekord! Trenerka je skoraj jokala od veselja, jaz pa od žalosti — mislil sem na rekorderko, ki jo objemajo taki pedagoški prijemi...

Torej, draga moja — položaj je tak, da morava pričeti energično štediti! Omejiti morava vse nepotrebne izdatke, varčevati pri nepotrebnih zabavah itd. Kot prvo: odslej naprej bom hodil v kldno sam...

Sinko je prišel v trgovino s perilom:

— Očka me je poslal, da mu prinesem ovrtnik številka 42.

— Ali takšnega? — vpraša prodajalec in pokaže na svoj ovrtnik.

— Lahko, samo boš čist mora biti.

— Kakšen človek je Jan-ko?

— Izvrsten! Samo eno napako ima: ne zna igrati karti.

— No, to vendar ni napaka!

— Pač, ker kljub temu igra!

Nekdaj, v starih časih, so gnali zločinca, obsojenega na smrt, daleč iz mesta do vešal. Pri tem sta padala sneg in dež. Obsojeni je klet:

— To je svinjarija, da človeka ob takem vremenu ženejo tako daleč...!

Duhovnik, ki ga je spremljal, pa ga je potolažil:

— Lahko je tebi, stn moj! Ti boš ostal tam! Toda mi! Mi bomo morali zopet po tem snegu nazaj!

Za čas pusta ponuja new-yorška blagovna hiša »Bart Mart« poseben klobuk: »Mačkov klobuk za jutro po pustovanju«. Klobuk ima spretno vmontirano vrečico za led in tri posebne žepke s spalnim in želodčnim praškom ter s sredstvom proti glavobolu!

— Moj najstarejši pa je že tako velik...

SKORAJ VSE

Na skupščini slovenske kolesarske zveze so razčistili niz vprašanj: borili se bodo zoper klubaštvo, zoper razdiralno delo nekaterih funkcionarjev, zoper nedelavnost itd. Začeli bodo delati z novim elanom. Edina pomanjkljivost je še to, da naši kolesarji nimajo potrebnih rekvizitov in da brez njih ne bodo mogli doseči pravih uspehov v kolesarstvu.

SMOLA...

— Kako si se imel na pustnem plesu, Jože?

— Ah! Imel sem smolo! Ves večer sem dvoril krasni maski, opolnoči pa sem v njej spoznal moškega!

— To pa ni tako hudol!

— Kako da ne!? Bil je namreč advokat, ki bo na ločitveni razpravi zastopal mojo ženo, ki me toži zaradi nezvestobe...

»MOŠKA« BESEDA

— Kam pa, Flancek?

— Glem povedat, da se ne stlinjam z znižanjem plače.

VIŠINSKA

— Moj najstarejši pa je že tako velik...

POLJUB V PREDORU

Vlak. V oddelku sedijo še mlada mati s sedemnajstletno hčerko, »frajer« in moški v najboljših letih. Nenadoma pride predor. Tema. Nato nenadoma glasen poljub in še glasnejša zaušnica. Potem je predora konec.

Stirje sedijo v oddelku in vsak si misli svoje:

Hčerka: Glej, glej, tudi mamica najde podjetne obudovalce...

Mati: Ne bi si mislila, da je moja mala tako energična...

Frajer: Prima! Ta stari osel poljublja neznan ženski in jaz dobim zaušnico.

Moški v najboljših letih: Je le bila dobra ideja, da sem poljubil sam sebi roko in nato pritisnil zaušnico temu bedastemu frajerju! Se splača poizkusiti pri prihodnjem tunelu še enkrat...

PEPELNICNI

— Oprostite, tovarišica, ali mi lahko poveste kdaj pelje prihodnji tramvaj?

— No, to sem se prestrašil! Sem že mislil, da je moja žena še pokoncu...